

styrken, for menneskene er nu engang sådan, at hvis der er to, der skal dele et ansvar, bliver der normalt kun en enkelt procent til hver, og så smuldrer tingene.

Det enkelte menneskes ansvar blev netop for sømt i de lande, vi såovre mod Øst, der hyldede et andet princip. Det, at man overlod tingene til systemerne, fratog folk ansvaret, det gjorde, at dér bankede sulten på med jævne mellemrum. Dér var frygten, og det på trods af at det måske var nogle af de mest velstående lande rent materielt, hvad enten det var mineraler eller jordbund, der var i de områder. Det er altså noget, vi i den grad må værne om. Den private ejendomsret er grundlaget for et samfund i vækst, et samfund i balance.

Men når man siger grundlov, når man snakker om de her ting, har begrebet retssamfund været inde i debatten. Og med rette. Det, der karakteriserer et retssamfund, er jo Montesquieus gamle tanker om adskillelsen af den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt. Det skal være klare, forståelige love og bekendtgørelser, de skal kunne forstås af befolkningen; uafhængige myndigheder skal administrere klart inden for lovens grænser og ikke bevæge sig ud i gråzoner, og alle skal være lige for loven.

Endelig er det naturligvis vigtigt, at der er uafhængige dommere, som forhindrer, at processerne tager for lang tid, og at den ene part bliver slidt op, inden man når at få sin ret.

Grundloven af 1953 er på mange måder en god grundlov. Den har 40 år på bagen, men er ikke på den måde nedslidt. For Det Konservative Folkeparti står det ikke lige for, at vi skal ud og lave grundlovsreformer eller noget i den retning. Det står heller ikke for, at vi skal ud og have en forfatningsdomstol til at afklare de her ting. Der har været diskussioner om, hvorvidt grundloven er holdt eller ikke holdt. Sådan er det ikke.

Vi er da opmærksomme på, at der sandsynligvis kun er faldet en enkelt dom ved Højesteret for, at man har vedtaget en grundlovsstridig lov. Det er den eneste, jeg har kunnet finde. Om det så er udtryk for, at Højesteret er følgagtig over for Folketinget, vil jeg ikke sige. Det er måske heller ikke udtryk for, at vi altid har været lige omhyggelige med at lave alle love, så de befinder sig i den helt sikre zone. Vi kan nok finde sandheden et sted midt imellem. Vi arbejder så godt, vi kan, for, at alle love, vi laver i dette Ting, overholder grundlovens bestemmelser.

Men når grundloven er så rummelig for fortolkning, hænger det selvfølgelig sammen med, at den er meget svær at ændre. Det kan vi huske i 1939 – det var ikke nogen succes, da man forsøgte at ændre grundloven da, og derfor er sådan en grundlov selvfølgelig formuleret på en måde, der ikke gør den så operativ i dagligdagen.

Men enkeltheden er af afgørende betydning for den enkelte borger. Den enkelthed mener Det Konservative Folkeparti vi kan bidrage til ved at gøre hele vores administrative system på miljøområdet langt enklere. Hvis vi nedlægger amterne og fordeler de opgaver, amterne har i dag, på det kommunale niveau, på det statslige niveau, kunne vi dog komme ned på at have fire niveauer: et kommunalt niveau, et statsligt niveau, EU-niveauet og de forskellige internationale aftaler, vi har indgået. Det var dog mere overskueligt end fem, og det var en måde at gå i gang med det på.

De erstatningsfri reguleringer har været bragt ind i debatten. Det har de været omkring bræmmerne. Og nu kører der så en retssag på dette område, og vi skal ikke blande os mere i det. Nu må retten tale: Er man gået for langt eller ej? Vi finder selvfølgelig, at det, vi gjorde og stemte for dengang, var rimeligt, men der er heller ingen grund til at gå videre i den retning.

§ 3-områderne i naturbeskyttelsesområderne er der nok grund til at kigge på. De har haft nogle uheldige bivirkninger, så folk i dag går ud og pløjer områder ned for at være på den sikre side, fordi vi dér opererer med nogle områder, der ikke ligger klart fast, hvor der ikke er den retssikkerhed, at ejeren af grunden kan få udleveret et kort, der siger, at præcis her går grænsen for de områder og de restriktioner, der er. Det er selvfølgelig en retsusikkerhed, at man kan vågne op en morgen, og så er der nogle andre restriktioner, end der var dagen inden. Det er utilfredsstillende i et retssamfund, at der er så svingende en praksis for fortolkningen af, hvad der er gældende ret.

Habitatområderne har også været genstand for megen debat i de senere år. Ideen er grundlæggende rigtig, men det har afsløret, at der har været en fundamental mangel i det faglige grundlag for mange af udpegningerne. De sager ville vi gerne have været foruden. Vi har rejst dem i dette Ting, og de kører rundt om i landet, men det er at underminere borgernes tillid til det, der rent faktisk er hensigten med det hele.